

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P. G.** zastúpeného advokátkou JUDr. A. Š., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava** o invalidný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. apríla 2010, č.k. 26Sd/3/2010-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. apríla 2010, č.k. 26Sd/3/2010-36, vo výroku o trovách konania **m e n í** tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 188,10 € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. A. Š., vedený vo VÚB, a.s., č. účtu : X.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutí odporkyne č. X. z 22. októbra 2009 a 9. decembra 2009 z dôvodu späťvzatia opravných prostriedkov navrhovateľom a uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 376,20 € k rukám jeho advokátky a 67,83 € k rukám navrhovateľa, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým bola odporkyňi uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, podala odvolanie odporkyňa. S poukazom na § 13

ods. 3 a 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a na sadzby tarifnej odmeny pri spojení vecí namietala výšku priznanej sumy. Podľa jej názoru právnej zástupkyňi navrhovateľa bola nesprávne priznaná náhrada trov právneho zastúpenia 2x za prevzatie veci a 2x za späťvzatie návrhu v tej istej veci. Považovala tiež za nedôvodné priznanie náhrady cestovného navrhovateľovi za dostavenie sa k posudkovému lekárovi za účelom posúdenia jeho zdravotného stavu, ktoré nie sú trovami preskúmovacieho súdneho konania, lebo navrhovateľ si cestovné správne mal uplatniť v Sociálnej poisťovni. Taktiež namietala priznanie trov právneho zastúpenia za účasť advokátky pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľa u posudkového lekára, nakoľko účasť právneho zástupcu považovala za nadbytočnú. Odporkyňa preto žiadala, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania len za 3 úkony právnej pomoci po 55,49 € + 3x režijný paušál po 7,21 €, spolu celkom 188,10 €.

K odvolaniu odporkyne právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že na základe opravného prostriedku navrhovateľa bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 22. októbra 2009 predmetom konania, vedeného na krajskom súde pod č.k. 26Sd/27/2010 a právna zástupkyňa prevzala zastúpenie v tejto veci 12. apríla 2010. Dňa 11. januára 2010 prevzala zastúpenie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 9. decembra 2010, ktoré bolo predmetom konania, vedeného na krajskom súde pod č.k. 26Sd/3/2010. Nesúhlasila s tvrdením odporkyne, že trovy konania spojené s cestovným a jej účasťou na posúdení zdravotného stavu navrhovateľa sa majú posudzovať podľa § 203 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z.z., lebo podľa jej názoru tieto trovy vznikli v priebehu súdneho konania po podaní opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne. Žiadala preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne, a to rozhodnutia z 22. októbra 2009 o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku navrhovateľa a rozhodnutia z 9. decembra 2009, ktorým bolo zmenené rozhodnutie z 22. októbra 2009 v časti odôvodnenia. Opravný prostriedok, podaný samotným navrhovateľom proti rozhodnutiu z 22. októbra 2009, doručený odporkyňi dňa 20. novembra 2009, bol Krajskému súdu v Banskej Bystrici predložený dňa 17. februára 2010 a bol vedený

pod sp. zn. 26Sd/27/2010, pričom na krajskom súde bolo v tej istej veci (o nároku na zvýšenie invalidného dôchodku) vedené ďalšie konanie pod sp.zn. 26Sd/3/2010 na základe opravného prostriedku navrhovateľa proti zmenovému rozhodnutiu zo dňa 9. decembra 2009, podaného prostredníctvom právnej zástupkyne.

Navrhovateľ splnomocnil advokátku 11. januára 2010 na zastupovanie v súdnom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 9. decembra 2009 a plnomocenstvom z 12. apríla 2010 ju splnomocnil na späťvzatie odvolania voči rozhodnutiu odporkyne zo dňa 22. októbra 2009.

Vzhľadom na späťvzatie oboch návrhov na začatie konania v dôsledku správania odporkyne, ktorá po podaní opravných prostriedkov vyhovelá žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku, krajský súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v plnej výške tak, ako ju vyčíslila právna zástupkyňa a navrhovateľovi priznal náhradu hotových výdavkov, pozostávajúcu z cestovného za účelom dostavenia sa k posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Trenčíne na posúdenie zdravotného stavu.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd pochybil, keď navrhovateľovi priznal náhradu cestovného k posudkovému lekárovi, pretože nejde o trovy súdneho konania, ale o trovy správneho konania, ktoré nebolo skončené a ktoré si navrhovateľ má možnosť uplatniť u odporkyne (§ 203 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Za dôvodnú považoval odvolací súd aj námietku odporkyne voči priznaniu trov právneho zastúpenia v spojení s účasťou advokátky na prejednaní zdravotného stavu navrhovateľa u posudkového lekára. Účasť právneho zástupcu pri samotnom úkone posudzovania zdravotného stavu a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vzhľadom na charakter posudkovej činnosti nie je úkonom potrebným a účelným pre uplatňovanie práva navrhovateľa.

Krajský súd pochybil, keď veci týkajúce sa toho istého účastníka s totožným predmetom preskúmania (zamietnutie zvýšenia invalidného dôchodku na základe tej istej žiadosti) boli zapísané pod rôznymi spisovými značkami a nekonal o nich v jednom konaní. Rozhodnutie z 9. decembra 2009 len menilo rozhodnutie odporkyne z 22. októbra 2009

v časti odôvodnenia. Obe tieto rozhodnutia boli vydané v tom istom správnom konaní na základe tej istej žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku (o tej istej veci), a preto ich zákonnosť mohla a mala byť preskúmaná v jednom súdnom konaní. Túto okolnosť si mala uvedomiť aj právna zástupkyňa navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pri spojení dvoch alebo viacerých vecí a pre zvýšenie tarifnej odmeny.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že náhrada trov právneho zastúpenia patrí len za 3 úkony právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, za podanie opravného prostriedku a späťvzatie návrhu po 55,49 € + paušálnu náhradu za 3 úkony po 7,21 €, spolu 188,10 €.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu v napadnutej časti podľa § 220 v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková